658/02

Den 4. november 2002 blev i sag nr. 58.485:

xxxxx xxxxxxxxx
xxxxx xxxx xx
xxxx xxxxxx

mod

SOS-International a/s
Nitivej 6
2000 Frederiksberg

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har rejseforsikring i SOS-International a/s, klager over selskabets afvisning af at yde erstatningsrejse i forbindelse med hans datters tilskadekomst på en skirejse.

Selskabet har afvist at yde forsikringsdækning med henvisning til, at klagerens datter ikke var lægeordineret sengeliggende i mindst halvdelen af rejsens varighed.

I klageskrivelse af 12/5 2002 til nævnet har klageren anført:

> "På vores skirejse forstuvede min 5 årige datter sit knæ allerede første dag. Lægen anbefalet at hun holdt sig i ro og undgik at støtte på knæet (hvilket da også giver sig selv med et forstuvet knæ).
> Line fik krykker med så det var muligt for hende at komme ind i stuen og på toilettet. At komme udendørs fra hytten i næsten en meter sne kunne selvsagt kun lade sig gøre hvis hun blev båret.
> Jeg kender ikke definitionen på lægeordineret sengeleje, men hvis det betyder at hun kun må ligge og kigge op mod overkøjen nedefra, så er I i jeres gode ret til at afvise mit erstatningskrav.

Line var i stand til at komme både på toilettet og i køkkenet, men hvis der skal være nogen som helst mening med at tegne en rejseforsikring som denne tillader jeg mig en anden tolkning.

Formålet med at tage på skiferie er udendørs aktivitet og ikke mindst skiløb. Lines skade gjorde det ikke alene umuligt at fuldføre rejsens formål, men gjorde det også umuligt for os at forlade hytten, jvf. den lokale læges anbefaling. Hvis ikke det at lægen beder hende holde sig i ro kan sidestilles med lægeordineret sengeleje så forstås jeg det ganske enkelt ikke."

I selskabets skrivelse af 21/6 2002 til nævnet hedder det bl.a.:

"Af den indsendte lægeerklæring (bilag 1) er der ikke ordineret sengeleje, hvilket heller ikke er kutyme ved et forstuvet knæ.

Vi har i vores skrivelse af 21. marts 2001 (bilag 2) redegjort for vores afgørelse og hvorfor sagen ikke er dækningsberettiget.

Med henvisning til ovenstående må vi fastholde, at forsikringstageren ikke opfylder betingelsernes krav om lægeordineret sengeleje."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"**Afsnit 6 Erstatningsrejse**

Forsikringen omfatter prisen for de forsikredes ferierejse, såfremt:

…

6.2. Forsikrede rammes af akut sygdom eller tilskadekomst under rejsen.

Erstatningspligten er betinget af, at sygdommen eller tilskadekomsten kræver hospitalsindlæggelse eller andet dokumenteret, lægeordineret sengeleje i mindst halvdelen af den tid, rejsen skulle have varet, eller at forsikrede er hjemtransporteret efter lægeordination inden for den første halvdel af den tid, rejsen skulle have varet.

Lægeordineret sengeleje regnes tidligst fra det tidspunkt, hvor forsikrede havde 1. lægebesøg."

Nævnet udtaler:

Efter nævnets praksis er et selskab – uanset affattelsen af forsikringsbetingelserne - ikke berettiget til at afslå at yde erstatningsrejse alene med henvisning til, at det formelle krav om lægeordineret sengeleje ikke er opfyldt. Det afgørende i så henseende finder nævnet må være, om man på grund af sin sygdom rent faktisk var nødsaget til at holde sengen.

Nævnet finder imidlertid, at det ikke på det foreliggende grundlag er sandsynliggjort, at klagerens datter på grund af sin tilskadekomst var nødsaget til at holde sengen i mere end halvdelen af rejseperioden, og nævnet kan derfor ikke pålægge selskabet at yde erstatningsrejse.

Derfor

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

p.f.v.

Henning Jønsson